

virkelig skal have en fra de senere Behandlinger forskjellig Character. Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har paaberaabt sig en Autoritet, som jeg vistnok sætter saa høit som Nogen, saa maa ogsaa jeg beklage, at han ikke nu er tilstede, blandt Andet ogsaa af den Grund, at han vilde være den Æneste, som med fuld Føje kunde give Svar paa, hvad Udbytte de hidtil vundne Erfaringer i den heromhandlede Henseende have givet. Naar den ærede Rigsdagsmand fra Skanderborg Amt (Bohr) har gjort opmærksom paa, at Forsamlingen for en stor Deel bestaaer af nye Medlemmer, saa troer jeg at kunne møde denne Betragtning dermed, at de ved Rigsdagen vundne Erfaringer paa ingen Maade tør eller bør være privat Eiendom for de enkelte Medlemmer, som tilfældigviis have havt Sæde paa en foregaaende Rigsdag, men at de ere hele Institutionens Eiendom, og bør komme Enhver, der træder i Forbindelse med Institutionen, til gode, idet det Modsatte vilde føre til det meget sørgelige Resultat, at man idetmindste hvert 3die Aar maatte begynde den hele Erfaringsstrække forfra (Hør!). Naar der nu spørges, om det er ønskeligt, at denne første Forhandling foretages strax eller først senere, efterat Medlemmerne — der, som jeg haaber, ingenlunde, som af den ærede Rigsdagsmand for Skanderborg Amts 1ste Valgfreds (Bohr) antydet, vilde lade denne Sag hvile, indtil de faae Udvalgets Betænkning, men tværtimod vilde benytte den Tid til at gjøre de Erfaringer, som de umulig kunne gjøre fra idag af og til den Dag, da Finantslovens første Behandling vil komme for — tilstrækkelig have sat sig ind i Sagen, saa troer jeg, at det, fra flere Sider betragtet, er ønskeligt, at den ikke foretages strax. Denne Anskuelse støtter jeg ikke blot paa den tidligere Erfaring om hiin første umiddelbare Forhandling, der i høieste Grad har været ufrugtbringende, saaledes at den fra mange Sider væsentlig kun er betragtet som et Middel til at tilbagelægge det første Stadium, som efter Grundloven og Forretningsordenen skal tilbagelægges, og som man snarest muligt ønskede overskaaet, for at man derefter kunde komme til Tingene selv; men jeg

troer tillige, at der denne Gang foreligger særlige Grunde til ikke at ønske en saadan for tidlig Behandling af Sagen i Almindelighed. Dette troer jeg allerede vil være indlysende, naar vi betragte Budgettet blot fra den finantskelige Side. Det foreligger nemlig i en aldeles ny Form, og man savner aldeles de Sammenligningsled med de foregaaende Budgetter og Regnskaber, som ellers kunde give en Slags summarisk Veiledning. Ingen vil i den nævnte Henseende kunne have nogen begrundet Mening, uden at have gennemgaaet, ikke blot de trykte Bilag, som ere bebudede men endnu ikke forelagte, men tillige specielt de skrevne Underbilag, hvori Regnskaberne indeholdes for de Hovedsummer, hvoraf der i Budgettet kun er opført den Quotadeel, som antages at burde falde paa det egentlige Danmark. Jeg troer altsaa, at Følgen af at Sagen strax kom til første Behandling, vilde blive, at netop de, der muligen under den første Behandling kunde give værdifulde Bidrag til at opsatte Sagen i dens Heelhed, netop de, der vilde gaae til et saadant Arbejde med den rette Sagskundskab, med den rette Respect for deres eget Ord, vilde holde sig tilbage, fordi de maatte erkjende, at de endnu manglede Noget, saalænge de ikke endnu havde gennemgaaet de Bilag, der, som sagt, ikke engang endnu ere tilstede, og som, forsaavidt de ere skrevne, alene vilde kunne gennemgaaes af i det Høieste et Par Medlemmer. Følgen heraf vil blive, at der under den 1ste Behandling alene vil fremkomme almindelige Bemærkninger, hentedede fra Budgetvæsenet i det Hele, og fremførte netop af dem, som rescicere mindst ved hazarderede Uttringer. En saadan første Behandling vilde, efter hvad der nu foreligger Medlemmerne, saaledes være unyttig om end uskadelig, forsaavidt man isvrigt kan kalde det uskadeligt, at Thingets Tid hengaaer uden noget egentligt Udbytte. Jeg troer imidlertid, at der er endnu en anden Side, fra hvilken den vil være skadelig, og som bestemmer mig til aldeles bestemt nu at stemme for, at Sagen først gaaer til Udvalg, og det er Sagens politiske Side. Det er nemlig aldeles klart, at den Stilling med Hensyn til Skattebevillingsrettens Udøvelse, denne Forsamling for Fremtiden skal indtage,